

permanent Uro og voldsom Kamp, som meget let kunde faa alvorlige Følger for Danmark.

*Edvard Sørensen* (V.) gav paa sit Partis Vegne Tilslutning til Forslaget til Beslutning. Om denne Beslutnings Indhold saa var tilstrækkelig til at varetage de danske Interesser paa det Omraade, var det vanskeligt med Sikkerhed at udtale sig; der kan komme mange nye Spørgsmaal frem, og derunder Spørgsmaal, som kan faa afgørende Betydning for os. Hvis saadanne Spørgsmaal kommer til at foreligge, maa Regering og Rigsdag til sin Tid tage Stilling til dem, men det, der foreligger her til Beslutning, er, hvad der i Dag kan samles et betydeligt Fler-tal for.

*Ole Bjørn Kraft* (K. F.) pointerede, at naar hans Parti kunde give Forslaget til Beslutning sin Tilslutning, var det ikke fordi det tilfredsstillede Partiet, men fordi dette vilde yde sit Bidrag til at faa tilvejebragt dels Klarhed over den danske Politik i den nuværende Situation, dels et fast og uangribeligt Grundlag for denne Politik, og dermed give Regeringen den Mulighed, Regeringen har Brug for, og Landet har Brug for, til med hele Rigsdagen bag sig at foretage de Handlinger, som er i Konsekvens af denne Udtalelse, til Støtte for Danskheden i Sydslesvig og for den lykkelige Udvikling af denne Sag, som vi alle ønsker.

Taleren kom derefter ind paa hele det Problem, som var opstaaet ved Forholdenes Udvikling i Sydslesvig, og udtalte herom bl. a.: »Vi vil ikke afvise, at den Bevægelse for Tilslutning til Danmark, som for Tiden vokser i Sydslesvig, engang ad Aare kan blive saa stærk, at en Folkeafstemning i Sydslesvig bør finde Sted.

En saadan Folkeafstemning kan efter vor Opfattelse først ske, naar det er muligt for Befolkningen at tage Standpunkt ud fra klare, faste, folkelige, nationale Synspunkter.

Den danske Regering og Rigsdag maa naturligvis til den Tid samtidig have Ret til at tage Stilling til, om Folkeafstemningen er foregaaet under Former og paa Vilkaar saa betryggende, at Danmark eventuelt kan anerkende Tilkendegivelsen som et holdbart Udtryk for Befolkningens varige Vilje og Sindelag.

Som en nødvendig Forudsætning for Folkeafstemningen maa der gives den danske Bevægelse i Sydslesvig den Frihed, Organisationsfrihed, Pressefrihed, politiske Frihed og øvrige frie Arbejdsvilkaar, som enhver politisk Bevægelse har i et demokratisk Samfund.

Efter vor Opfattelse maa en af Betingelserne for, at denne frie Udvikling i Sydslesvig kan finde Sted, være en administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Holstein, saaledes at